

Sygnatura akt VI Ka 975/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 grudnia 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepura (spr.)

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk

SSO Kazimierz Cieślukowski

Protokolant stażysta Monika Dąbek

przy udziale Beaty Pańczyk-Wujec Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r.

sprawy skazanego **P. B.** syna H. i H. ur. (...) w Ł.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 września 2017 r. sygnatura akt III K 320/17

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. VI Ka 975/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 5.09.2017r. Sąd Rejonowy w Gliwicach orzekł:

- 1) na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk połączył wobec skazanego P. B.:
  - jednostkową karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24.02.2015r., sygn. akt IX K 1769/14,
  - jednostkową karę 12 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27.06.2016r., sygn. akt IX K 574/16 i wymierzył skazanemu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IX K 574/16 od dnia 2.06.2017r. od godziny 13.00 do dnia 5.09.2017r.;

3) na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych: wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7.05.2013 r., sygn. akt IX K 1898/12, wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12.06.2013 r., sygn. akt IX K 1709/13 oraz w zakresie kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24.02.2015r., sygn. akt 1769/14, wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego;

4) na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz rowerów orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7.05.2013r., sygn. akt IX K 1898/12, wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego;

5) na podstawie art. 576 § 1 kpk ustalił, że w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

6) na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B. kwotę 147,60 zł w tym 23 % podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

7) na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego, który zarzucił orzeczeniu:

1) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej na skutek niezastosowania zasady pełnej absorpcji i w wyniku zastosowania zasady asperacji orzeczenia kary łącznej bliskiej sumie zbiegających się kar;

2) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, że nie zachodzą podstawy do zastosowania przy ustalaniu wymiaru kary łącznej zasady pełnej absorpcji, pomimo, że:

- pomiędzy czynami istnieje ścisła zbieżność podmiotowo-przedmiotowa wynikająca z identycznej kwalifikacji prawnej przestępstw, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, a nadto niewielkiego upływu czasu, jaki nastąpił pomiędzy popełnieniem czynów objętych wyrokami

- w razie jej zastosowania spełnione zostaną zarówno cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, w szczególności mając na uwadze postawę skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Apelacja obrońcy skazanego P. B. nie była zasadna.

Wymierzonej skazanemu kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności – w efekcie połączenia kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24.02.2015r., sygn. akt IX K 1769/14, za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 8.09.2014r. oraz kary 12 miesięcy ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 27.06.2016r., sygn. akt IX K 574/16, za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 4.01.2016r. – nie sposób było postrzegać jako kary rażąco niewspółmiernej w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

Ustalając wysokość kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji sąd rejonowy miał w polu widzenia ustawowe przesłanki określone w art. 85a kk, tj. cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W należyтым stopniu uwzględnił też związek przedmiotowo-podmiotowy i czasowy zachodzący pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnionymi przez skazanego.

Prawdą jest, że przestępstwa przypisane skazanemu były jednorodnjowe, godziły bowiem w to samo dobro chronione prawem, jakim jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, niemniej jednak okoliczność ta sama w sobie nie mogła przesądzać o zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, czego domagał się skarżący. Zauważyć bowiem należy, że przestępstwa z art. 244 kk zostały popełnione przez skazanego w odstępie 1 roku i 4 miesiące, a zatem nie można było uznać, iż łączył je bliski związek czasowy, który mógłby uzasadniać potrzebę zastosowania zasady absorpcji w procesie kształtowania wymiaru kary łącznej.

Zachowanie P. B. w czasie odbywania kary było poprawne (k. 62) – okoliczność tą sąd rejonowy wziął pod uwagę i nadał jej właściwą rangę.

Podzielając zatem w pełni ustalenia faktyczno-prawne sądu pierwszej instancji i nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosków i zarzutów apelacji zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.